

Anne de la Green Gables

Adaptare de
Sally Morgan

Ilustrații de
Mel Howells

Traducere din limba engleză de
Dașa Suci

Editura Paralela 45

Cuprins

CAPITOLUL 1

Soșirea la Green Gables 4

CAPITOLUL 2

O surpriză pentru Anne 14

CAPITOLUL 3

Prieteni și dușmani 20

CAPITOLUL 4

Testul prieteniei 30

CAPITOLUL 5

Lecții noi 38

CAPITOLUL 6

Un moment de cotitură 52

CAPITOLUL 1

Sosirea la Green Gables

Într-o după-amiază însorită de iunie, doamna Rachel Lynde broda la fereastra bucătăriei, când ceva ciudat i-a atras atenția.

Amicul ei, domnul Matthew Cuthbert, îmbrăcat în cel mai bun costum, mâna trăsura peste deal, plecând din Avonlea.

E chiar Matthew Cuthbert de la Green Gables, și-a spus doamna Rachel. Ce treabă ar putea avea de pleacă din Avonlea, când ar trebui să-și sădească napii, cum fac ceilalți fermieri?

Pentru astfel de momente îi plăcea doamnei Rachel Lynde să lucreze la fereastră, care avea poziția potrivită pentru ca ea să observe și să afle cam tot ce se petrece în Avonlea. De la fereastră, putea să urmărească cu privirea ei pătrunzătoare tot ce se întâmpla în oraș, dar și în împrejurimi.

Mă duc la Green Gables și o întreb pe Marilla unde s-a dus Matthew Cuthbert și de ce, s-a hotărât ea. N-o să am deloc liniște până nu aflu de ce a plecat astăzi din Avonlea.

După ce și-a băut ceaiul, Rachel a pornit-o pe alee. Green Gables nu era departe, deși se afla chiar la capătul orașului.

— Bună seara, Rachel, a spus Marilla. Ia loc, te rog. Ce mai faceți?

— Suntem toți bine, a răspuns Rachel. Îmi era teamă că voi nu sunteți bine, căci l-am văzut pe fratele tău, Matthew, plecând cu trăsura. M-am gândit că s-a dus după doctor.

Marilla se așteptase la acea vizită. Matthew pleca rareori de acasă și știa că, dacă va fi văzut ieșind în cel mai bun costum al lui, sigur va stârni curiozitatea prietenei sale.

— Eu sunt bine, a răspuns ea. Matthew a plecat către gara din Bright River. Luăm un băiat de la orfelinat să ne ajute aici, la Green Gables.

— Un orfan! a exclamat doamna Rachel. Ce-i în capul vostru? N-ați citit

despre fetița aia orfană care și-a otrăvit familia adoptivă?

— N-am citit, a răspuns Marilla. Dar nu luăm o fată. În plus, avem nevoie de ajutor. E mult de muncă la o fermă pentru un om în vârstă.

Doamna Rachel ar fi vrut să stea până se întorcea Matthew, dar, când și-a dat seama că putea să dureze prea mult, a plecat să-i spună unei prietene vestea că un orfan avea să sosească la Green Gables.

CAPITOLUL 2

O surpriză pentru Anne

— Nu m-am așteptat să te văd astăzi, a spus doamna Spencer, în timp ce Marilla o ajuta pe Anne să coboare din trăsură.

Ce mai faci, Anne?

— Cât se poate de bine, a răspuns fata înainte ca Marilla să apuce să explice că avusese loc o neînțelegere.

— Credeți că orfelinatul o va lua înapoi? a întrebat ea.

— Desigur, a răspuns doamna Spencer, dar nu cred că va fi nevoie. Doamna Blewett a fost ieri aici și mi-a spus că ar dori să-i duc o fetiță care s-o ajute cu copiii. Ce noroc! Iat-o că vine!

O femeie s-a oprit în fața lor.

— Doamnă Blewett, ea este Anne.

— E slăbuță, a spus doamna Blewett.

Dar cei ca ea pot fi puternici. O iau.

Am nevoie de ajutor pentru fetița cea mică... plânge tot timpul.

— Păi, nu știu, a spus Marilla când a văzut ce palidă era Anne. Nu am hotărât clar că nu o păstrăm. Discut cu Matthew și-o să vă anunț.

Marilla nu o cunoștea bine pe doamna Blewett, însă auzise că nu se purta bine cu angajații. Una era să o lase pe Anne în grija orfelinatului, și cu totul altceva să o lase pe mîna cuiva ca doamna Blewett.

— Vorbiți serios? a întrebat-o Anne pe drumul de întoarcere. S-ar putea să stau cu dumneavoastră și cu Matthew?

— Am spus că nu m-am hotărât, a răspuns Marilla. Acum taci din gură și lasă-mă puțin în pace.

Mai târziu, în timp ce îl ajuta la vacile din grajd, i-a povestit lui Matthew cum fusese la doamna Spencer.

— Nu aș lăsa nici măcar un câine la femeia aia, a spus Matthew.

Marilla i-a dat dreptate, dar trebuiau să aleagă: fie o dădeau pe Anne, fie o lăsau să rămână cu ei, la Green Gables.

— Bănuiesc că va trebui să stea cu noi, a oftat Marilla. O să-i spunem mâine-dimineață.

Matthew a aprobat cu un zâmbet.

A doua zi, Anne și-a ținut gura, până n-a mai putut aștepta.

— Vă rog, domnișoară Cuthbert, îmi puteți spune dacă mă țineți sau nu?

a întrebat Anne în timp ce spăla vasele.

Trebuie să știu neapărat!

— Am hotărât că da, numai dacă promiți să fii o fată bună și recunoscătoare, a răspuns Marilla.

— Vai, domnișoară Cuthbert! a strigat Anne. Promit că o să fac tot ce pot ca să fiu bună.

